

דאס השנה תשע"ו

הרבני הוא אור מקיף,

וכשנוסעים ל-770

זה חודר בפנימיות

**הרב יצחק ידגר, סמכות רוחנית
ודמות נערצת על אלפי תלמידיו ומקורביו בכל הארץ,
מקפיד להגיע בכל חודש תשרי ל-770, לבדו או בלווית
מקורבים. הרב ידגר הפך לאחד מהדמויות של תשרי
אצל הרבי « לקראת החגים מדבר הרב ידגר על
חשיבות הנסיעה לרבי, על ההשפעות וההמשכות
שמקבלים בתשרי ב-770 » וגם: ימי הבראשית בחבל
התענך, היחידות הראשונה אצל הרבי והמעמד
השמיימי בו קיבל מהרבי 'בעלבתי' על עיראק**

זלמן צרפתי

"הרבי אומר ש-770 זה 'בית משיח', זהו המקום בו יתגלה תחילה בית המקדש, ומשם ישוב לירושלים. זאת אומרת, שהגאולה תתחיל קודם ב-770, ומשם תתפשט לעולם כולו. ככה גם בגאולה הפרטית של כל אחד ואחד מאתנו. מי שרוצה להרגיש גאולה פרטית, זה מתחיל מנסיעה לרבי".

מורה דרך רוחני לאלפים

אי אפשר להישאר אדיש לנוכח ההתלהבות בה מדבר הרב ידגר. כשהרב ידגר מדבר, הוא סוחף אותך לגמרי לתוך העניין. לא פלא שנפשם של מאות ואלפים מתלמידיו בעבר נקשרה בנפשו והם רואים בו דמות רוחנית. השפעתו בבית-הספר, התלמידים והוריהם חרגה הרבה מעבר לרגיל, דמותו המרשימה ודיבורו הקולח, שובים במבט ראשון את כל מי שנפגש עמו. זקנו הארוך שיורד על פי מידותיו ועיניו החודרות, משווים לו דמות מרשימה בעלת הדרת פנים, ורבים ממשיכים להיוועץ בו גם שנים רבות אחרי שעזבו את כתלי בית הספר.

באופן טבעי, ביתו של הרב ידגר משמש ככתובת יהודית לכל תושבי האזור, שמרגישים כלפיו רגשות חיבה והערצה. אל הבית מגיעים אנשים במשך שעות היום, להתייעץ עמו בכל תחומי החיים ולבקש את הדרכתו, כשהוא כותב יחד עמו לרבי שליט"א, ומכוון את דרכת בנתיבות היהדות.

מלבד פעולתו על תושבי האזור, הרב ידגר מנהיג את הקהילה החב"דית ואת בית הכנסת החב"די שבמרכז היישוב, הפעיל בעיקר בשבתות ובחגים. מידי שבוע מוסר הרב ידגר שיעור מיוחד המשלב חסידות עם פרשת השבוע, מדרשים ודברי התעוררות. השיעור מהווה אבן שואבת למאות יהודים מכל רחבי עמק יזרעאל, המחבבים אותו ומרגישים כלפיו הערצה רבה, ומגיעים בקביעות לשמוע את דרשותיו המעוררות.

הרב נוסע לא אחת עם קבוצות של מקורבים.

"ברוך ה' זכיתי להגיע לרבי הרבה פעמים עם מקורבים שלנו. גם עם קבוצות וגם עם בודדים. כולם קיבלו ברוך ה' ברכות מעל הטבע, זכינו לא פעם לקירובים מיוחדים הרבי. לא פעם עברנו וקיבלנו דולרים בשפע וברכות מיוחדות.

כיצד זה משפיע עליהם?

כל נסיעה כזו לרבי, גרמה לחיזוק עצום אצל כל מי שהגיע. מקורבים הפכו

על הפעם הראשונה שלו אצל הרבי, על היחידות הראשונה וכמובן, ובמיוחד לאור ההתפתחויות האחרונות, על המעמד בו זכה מהרבי למינוי כ'בעל הבית על עיראק'.

כשנוסעים לרבי - נוסעים לבית המקדש

"הנסיעה לרבי זה ענין חשוב ביותר, ידוע הפתגם שאומרים בין חסידים 'רבי לא שנה - חיה מנין?'. אם לא נמצאים שנה אצל הרבי, מאיפה יהיה לנו חיים? צריכים לדעת שכשנוסעים לרבי, נוסעים לבית המקדש. יש מצוה בתורה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך. יש מצוה לעלות לרגל לבית המקדש. פעם יהודים היו עולים ברגל ממש. גם בליובאוויטש היו חסידים שהקפידו לעלות לרבי ברגל. היו יוצאים שבועות קודם ופוסעים. לפעמים היו יוצאים בקבוצה גדולה, אז היו שוכרים עגלה אחת שעליה היו שמים את התיקים והיו הולכים ברגל. היום, אנחנו לא יכולים להגיע ברגל, ואני לא יודע אם יש בזה ענין בדור השביעי, אבל צריך לדעת שנסיעה לרבי זו עליה לרגל כפשוטו ממש. כמו בבית המקדש. "770 זה בית המקדש השלישי. אין בזה חכמות. הבית של הרבי זה הצינור שדרכו כל השפע לעולם יורד. כולנו מכירים את מה שכתוב בתחילת ספר התניא שכל השפע שיורד לעולם עובר דרך נשמת הצדיקים 'צדיק יסוד עולם' - ראשי אלפי ישראל שבכל דור ודור.

ל מי שמגיע לתשרי לרבי, מכיר את ה'דמויות של תשרי'. אותם רבנים, שלוחים, משפיעים וראשי ישיבות שמגיעים מידי שנה בשנה באופן קבוע. הם מגיעים לכל החודש או לחלקו, לבד או בראש קבוצה ממקורביהם ומתלמידיהם.

אחד מאלו הוא הרב יצחק ידגר. כבר שנים רבות שהוא מקפיד להגיע מידי שנה בשנה, לא מפספס אף תשרי אצל הרבי. מתחילתו ועד סופו שוהה הרב ידגר ב-770, מתפלל, לומד, מלמד ומתוועד. בדמותו האצילית, זקנו הלבן והמרשים שיורד על פי מידותיו ועיניו החודרות הוא בולט בין אלפי התמימים ב-770, אך מסתופף עימם כתף אל כתף כאילו חוזר באחת לתקופה בה למד בישיבה בלוד או כשהיה מורה צעיר בבית הספר הממלכתי דתי חב"ד באביטל.

פעמים רבות מגיע הרב ידגר ביחד עם מקורבים מיישובי חבל התענן. הרב ידגר משמש אב וסמכות רוחנית לאלפי תלמידים בעבר ובהווה, בוגרי בית הספר ותושבי האזור. לדבריו כשהוא רוצה 'לעלות איתם שלב', לחזק אצלם שיתחזקו יותר בתורה ומצוות ולחזק ביתר שאת את ההתקשרות לאילנא דחיי, 'מנהגיה והדרכותיה' כמו שהוא מכנה זאת, הדרך הטובה ביותר היא להביא אותם אל המקור, אל הרבי ב-770.

לקראת חודש תשרי התכנסנו לשמוע מהרב ידגר על הענין של נסיעה לרבי,

הרב ידגר בשיחה עם ידידו הרב זאב וולף קסלמן, בכניסה ל'בית חיינו'

"בשבת, האולם כבר היה מלא מפה לפה". התועדות קודש עם הרבי

למסור לרבי את הפתק. הרבי קם קצת, והושיט את היד. אז נזכרתי שאני צריך לתת פתק. מסרתי את הפתק והרבי שאל "דו רעדסט אידיש"? (= אתה מדבר אידיש?) אמרתי: "יא, אבער בעסער אויף עברית" (= כן, אבל טוב יותר בעברית) ומאז הרבי דיבר איתי רק בעברית. בפתק היו כתובים שני סעיפים.

הסעיף הראשון הייתה שאלה. היות ומגיעים לאחרונה לגור באזור כמה וכמה מאנ"ש שמשתלבים בצוות של בית הספר, ובית הכנסת היחיד במקום הוא בנוסח עדות המזרח, האם להקים בית כנסת חב"ד?

בסעיף השני כתבתי לרבי "עיני כל ישראל צופיות אליך להתגלות כמלך המשיח ולכן מבקשים לראות בהתגלותך מיד לעיני כל ישראל".

על השאלה הראשונה הרבי ענה לי "נכון שיפתחו בית כנסת חב"ד ויתפלל עמהם בנוסח חב"ד". ועד היום, ברוך ה', בית הכנסת קיים קרוב לחמישים שנה, והוא מקום מרכזי שבאים אליו מכל האזור צעירים ומבוגרים – מקום נפלא לשיעורים והתחזקות בדרך החסידות והפצת המעיינות.

בקשר לסעיף השני, הרבי החזיק את העיפרון בידו הקדושה. הוא הקיף בעיפרון את השורה ואמר "בנוגע לנקודה התיכונה בבקשת ברכתו, יהי רצון שזה יהיה בקרוב ממשי".

זה מה שהרבי ענה לי. בכלל הנוסח שתמיד כתבתי לרבי וכך גם כתבו תמיד בתענכים, היה "הרבי מלכנו משיחנו".

**"נכנסתי לרבי,
בירכתי שהחיינו. וכל
כך התרגשתי, עד
ששכחתי למסור לרבי
את הפתק. הרבי קם
קצת, והושיט את היד.
אז נזכרתי שאני צריך
לתת פתק. מסרתי את
הפתק והרבי שאל "דו
רעדסט אידיש"? =
אתה מדבר אידיש?"**

בבית הספר של 'רשת אהלי יוסף יצחק'. לאחר שנים ספורות קיבל הרב ידגר לידי את ניהול בית הספר מהרב אברהם דונין, וניהל אותו בהצלחה במשך 27 שנים עד שפרש לגמלאות לפני קצת למעלה מעשור.

היחידות הראשונה

"לרבי הגעתי לראשונה בשנת תש"ל", מספר הרב ידגר, "אז הייתה היחידות הראשונה שלי. נכנסתי לרבי, בירכתי שהחיינו. וכל כך התרגשתי, עד ששכחתי

לאנ"ש, אנשים חזרו מ-770 הלכו לקנות סירטוקים. התחזקו ב'דרכיה ומנהגיה'. יש כאלו שהתחילו ללמוד חסידות בקביעות. כל אחד בדרגה שלו. אבל כולם יצאו עם חוויה מאוד חזקה, התקשרו לרבי, והתחזקו בתורה ומצוות בצורה משמעותית. יש כאלו שהכניסו את הילדים ללמוד במוסדות חינוך חב"ד, בישיבות ובתלמודי תורה.

מבני עדתם מלפנים

הרב ידגר נולד כבן למשפחה ירושלמית שמוצאה בעיראק. כשהגיע לגיל הישיבה והחל לבקש ולחפש מקום ללמוד תורה, הגיע לישיבת תומכי תמימים בלוד ששכן אז עוד בפרדס, שם הפך לחסיד מקושר ונלהב של הרבי.

לאחר נישואיו עבר להתגורר במושב אביטל. הוא ורעייתו הרבנית הצטרפו לצוות בית הספר שבחבל התענך. כשביקשו כשנתיים לאחר חתונתו, לעבור להתגורר בכפר חב"ד, על-מנת להתגורר בקהילה חב"דית מסודרת, ולתת לילדיהם חינוך חסידי הולם, תשובתו של הרבי הייתה "בקשר להרשמה לשיכון בכפר חב"ד, הרי הוא וחבריו עושים פעולות במקום וכו', ולא יעקור דירתו לשום מקום אחר, ובפרט שהוא מבני עדתם מלפנים, ופסקה תורתנו הקדושה 'עניי עירך קודמים'.

משפחת ידגר הצעירה נותרה להתגורר בחבל תענך, בו יש ריכוז גדול של בני העדה הכורדית, והרב ידגר המשיך ללמד

הרבי מקים או"ם חסידי

אחד הסיפורים השמימיים, המבטאים את הקשר המיוחד של הרב ידגר לרבי, היתה פרשת הקמת 'או"ם חסיד', בו קבע הרבי "בעלי בתים" על מדינות העולם. באותו מעמד זכה הרב ידגר להתמנות לבעל הבית על עירק.

"הגעתי לרבי לסוכות תשל"א", מספר הרב ידגר, "באותה תקופה, התקיימה ועידה של נציגי האו"ם שהתפרסה על פני שבוע שלם, שחל בדיוק בימי חג הסוכות, החל מהיום הראשון של החג, ועד לשמחת תורה.

"בליל ג' של חג הסוכות אמר הרבי מאמר "הללו את ה' כל גוים", ודיבר על כך שהחיות של הגוים היא מהקדושה, והדגיש את הקשר לחג הסוכות שבו מקריבים על גבי המזבח שבעים פרים כנגד שבעים אומות העולם. בשיחה שלאחר המאמר, גילה הרבי שאין כוונתו רק ברבדים הרוחניים, אלא כפשוטו לכינוסם של מנהיגי המדינות בעצרת הכללית של האו"ם, שנערכת דווקא בימי חג הסוכות, שאז קוראים בהפטרות היום הראשון "ואספתי את כל הגוים וגו'". הרבי אמר, שכנגד כינוסם הזה צריכים היהודים לעשות כינוסים בכל המדינות, ובפרט בניו יורק מקום האו"ם, ובזה יכניעו את השרים של המדינות.

"ב-770 הייתה התרגשות גדולה, ולאור דברי הרבי הוחלט שבכינוס השנתי של צא"ח, ישתתפו נציגים מכל המדינות בכל העולם כולו מהאזרחים שהגיעו לחצרות קדשינו לחודש החגים. ושנציגים אלו יהיו בעלי בתים איש איש על מדינתו ושיקבעו איך ומה צריך להתרחש במדינתו.

"אך השיא היה בליל שמיני עצרת, כאשר בהקפה הרביעית ציווה הרבי להכריז שהיות ונאמר "יצב גבולות עמים למספר בני ישראל" – לכן יכבדו כעת בעלי-בתים מהמדינות. והיות שהכל צריך להיות על-פי תורה, לכן, יהיו כאלה שיש להם סמיכה או ראשי-ישיבות. וצווה להכריז שפלוגי בן פלוגי הוא בעל-הבית של מדינה זו וכו'.

אני עמדתי שם מול הרבי, הרב גרונו הצביע עלי ואמר לרבי יצחק ידגר מעירק, אז הרבי אמר לי תהיה בעל הבית על עירק. לידי עמד הרב זכריה גורי ע"ה, והרב גרונו הצביע עליו ואמר הוא מתימן. אז הרבי אמר לו שיהיה בעל הבית על תימן.

אחר כך התחילו לשיר 'עוצו עצה ותופר' ברעש גדול ובשמחה אדירה, הרבי אמר לתת לאותם אלו שהוכרוזו קודם לכן

אמרתי לרבי, מאחר שאני בעל הבית בכח התורה אני מבקש שיהודי עירק יצאו מן המצר אל המרחב יחד עם כל היהודים שצריכים לצאת מן המצר אל המרחב. הרבי קמץ את ידו לאגרוף, נופך בחוזקה ואמר "בחסד וברחמים"

כבעלי בתים על המדינות, הקפה בספר תורה. זה היה מאוד מיוחד.

למחרת הייתה התוועדות. אני לא ידעתי שההתוועדות תהיה כל כך מהר, והלכתי למארח שלי לעשות קידוש. כששבתי, האולם כבר היה מלא מפה לפה. ניסיתי להידחק פנימה, אבל עמדו בכל מקום בחורים אמריקאים ותושבי השכונה שחסמו לי את מעבר ולא איפשרו לי להיכנס.

עמדתי שם, ליד הדלת, סמוך לפח אשפה גדול שעמד שם. ואמרתי בליבי 'רבי, צדיקים דומים לבוראם' וכתוב 'מאשפות ירים אביון', אז רבי, אני מבקש שתרים אותי מהמקום הזה ותביא אותי אליך. רק סיימתי את המשפט הזה, והרבי מכריז כל הבעלי בתים שקיבלו בעלות בכח התורה יעלו לכאן ויאמרו לחיים. כששמעתי את זה, העבירו אותי במהירות מעל הראשים ומצאתי את עצמי ממש מול הרבי.

הרבי שאל: "נו מה אתה אומר?"

הרב דוד רסקין עמד שם ומזג כוס גדולה של לחיים לכל אחד מה'בעלי בתים'. אחרי שאמרתי לחיים על כוס גדולה, הרבי שאל אותי: "נו אמרת לחיים?" מיד מזגו לי עוד פעם, אמרתי עוד פעם לחיים, והרבי שאל אותי שוב "אמרת לחיים?" אז שוב פעם אמרתי לחיים, בפעם הרביעית הרבי הניח את היד על השולחן, אני עמדתי מול הרבי ואז הרבי שאל אותי "נו מה אתה אומר?"

אמרתי לרבי, מאחר שאני בעל הבית בכח התורה אני מבקש שיהודי עירק יצאו מן המצר אל המרחב יחד עם כל היהודים שצריכים לצאת מן המצר אל המרחב. הרבי קמץ את ידו לאגרוף, נופך בחוזקה ואמר "בחסד וברחמים", ואחר-כך סימן לי שוב לומר לחיים.

באותה התוועדות, הרבי אמר "הסדר אצלם באו"ם הוא, שאחרי אסיפה והחלטות הולכים לתיאטרון, והיות שכך מתנהגים, מסתמא יש לזה שורש בקדושה, וכיון שכאן הוא ה"לעומת זה" של הכינוס שלהם, יעשו כך גם כאן אך היות שכאן אין שייך כ"ז וגם אין זמן – לכן הצעתי שמישהו יעשה "קולע" טוב ובזה יצאו ידי חובת תיאטרון". הבעל הבית של מדינת אנגליה, הרה"ח ר' בן ציון שם-טוב, עשה "קוליע" ואמר לו הרבי בשביעת רצון: "זה יוציא את כל העולם כולו!"

כמה ימים אחרי שמחת תורה, עליתי למטוס בדרכי חזרה לארץ ישראל, בשדה התעופה אני רואה עיתון ישראלי בכותרת סיפר העיתון על עשרים ושבע משפחות מעירק יצאו בדרך לא לגאלית דרך אירן לארץ ישראל.

שפע ברכה בכל המצטרך להם

כחסידי נאמן, דאג הרב ידגר כל הזמן לקשר את סביבתו לרבי על ידי נסיעה לרבי או כתיבת פ"נ ומכתב. מטבע הדברים, הואיל ויכולות התקשורת באותם זמנים לקחה זמן ארוך, הגיעו אנשים בתלונות לרב ידגר על כך שלוקח כל-כך הרבה זמן עד שהם מקבלים תשובה לחיוב או לשלילה, ועד שהם מקבלים את ברכתו הק' של הרבי הם צריכים להמתין הרבה זמן.

הרב ידגר העביר את תלונותיהם לרבי, וזכה לקבל מהרבי תשובה נפלאה: "יענה בשמי לכל אלו שפונים אליו, בנוסף שמעביר שמותיהם אלי, ויאמר להם שיקבלו על עצמם, מצוות וכו' ויהפך להם לצינור ושפע ברכה לכל המצטרך להם..."

מאז אותו מכתב, הרב ידגר דורש ממקורביו להתחזק בקיום תורה ומצוות, ותמורת זאת מברך אותם בכוחו של הרבי ב"שפע ברכה לכל המצטרך להם".

לסיכום:

השנה היא שנת הקהל, ואם בכל שנה חייבים לנסוע לרבי, השנה על אחת כמה וכמה. הענין של הקהל בחג סוכות נפעל בכל פעם מחדש ואין ספק שזהו מקום לשאוב התקשרות ושפע בגשמיות וברוחניות. לראות וליראות.

